

אמֶר רַבִּי אֲבָהו מָה בְּתִיב
וְלֹא יִדְעַ בְּשִׁבְבָּה וּבְקוּמָה.
כְּלֹוֵר יִצְרָר הַרְעָ אִינוֹ
מִשְׁגִּיחַ בָּה בְּשִׁבְבָּה בְּעוֹלָם
הַזָּהָר וּבְקוּמָה לְעוֹלָם הַבָּא,
אֶלָּא מִתְעוֹרֵר עַמ בְּמִנְחָה
לְעַבְדֵּת תְּאוֹתָו בְּעוֹלָם הַזָּהָר.
הָאָמֶר רַבִּי אֲבָהו בְּשָׁעָה
שְׁגָנְסִין חֶרְשָׁעִים בְּגִיהָנָם
מִבְנִיסִים לִיצְרָר הַרְעָ לְרָאוֹת
בְּהָן, הַרְעָ הוּא דְכַתִּיב וְלוֹט
בְּאָ צַעַרָה לְצַעַרָה שֶׁל
גִּיהָנָם, וְנִפְקַד לֵיה מִתְפָּנָן
לְנַסּוֹתָא לְבָרִיתָא
בְּךָקָא מְרוֹן. הַרְעָ הוּא דְכַתִּיב
וְיעַל לוֹט מִצּוֹעֵר מִצְעָרָה שֶׁל
גִּיהָנָם.

וַיִּשְׁבַּ בְּהָר, אָמֶר רַבִּי יִצְחָק
מִשְׁמָעָ דְכַתִּיב בְּהָר מַלְמָד
שַׁהְוָא שֵׁם מוֹשְׁבָו בָּمְקוּם
הָר. גּוֹף שַׁהְוָא חָרָב בְּהָר

וְאַתְּ עֲבָדָיו עוֹבְדִין בְּעַלְמָא
לְאַבְאָשָׁא לֹזֵן לְבָנֵי נְשָׂא.
וְתִקְלָא אַסְחָר לְהַהְוָא סְטָרָא
עַד דְבָנֵי נְשָׂא תִּיְבִין
לְאוֹטָבָא עוֹבְדִיהּוֹן. וְתִקְלָא
קִיִּמָא בְּעַוְבְדִין דְבָנֵי נְשָׂא.
וְעַל דָא בְּתִחְבּוֹלָתָו לְפָעָלָם,
וְלֹא קִיִּמָא תְדִיר.

תָא חִזֵּי, קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ
גָּרָם סְבֻובִין וּעוֹבְדִין
בְּעַלְמָא בְגִין לְמַעַבָּד פָּלָא
כְּדָקָא יָאָתָה. וְכָלָא נְפָקָא
מַעֲקָרָא וְשָׁרָשָׁא דְלַעַילָא.
אֲקָרִיב אֲבָרָהָם לְגִבְיהָ, נִפְקַד
מִגִּיה יִשְׁמָעָל דָלָא הָוָה
אֲבָרָהָם גְזִיר כְּד נִפְקַד מִגִּיה,
בְגִין דָאָהו לְתַתָּא וְלֹא
אֲשָׁתְלִים בָּאת קִיִּמָא
קְדִישָׁא.

מְאַלֵּין תְּרִין אַתְּפָרְשָׁו זִינֵין סְגִיאָין לְזִנְיָהוּ, וְסַחְרָן יִמְאָ רְבָא וְלִכְלָל
(אַלֵּין סְטָרִי מְסָבָבָה. וְכָל חָד וְחָד שָׁפָ (נ"א גַּזְחָ) לְדוֹכְתִּיהָ).

כְּגֻונָה דָא אָיהו לְתַתָּא. לֹוט אַתְּפָרֵש מֵאֲבָרָהָם וְשָׁוֵי דִיּוֹרִיה בְּאָנָשִׁי
סְדָום, כְּד אַתְּעַר דִינָא בָהו אַדְפָר לְאֲבָרָהָם וְשָׁלַח לֵיה מִתְפָּנָן

דְּלִית בֵּיהֶ מִבּוֹתָא. וְשָׁתִי
בְּנוֹתָיו עַמּוֹ. אֲלֹו הַבָּ' כְּחֹות
דְּאָמָרָן. כִּי (דף ק ע"ב) יָרָא
לְשָׁבַת בְּצֹעַר, יָרָא וְחַרְדָּה
נוֹפְלָת עַלְיוֹ בְּשָׁעה שְׁרוֹאָה
צָעַר גִּיהְנָם שְׁמַצְעָרִין
לִרְשָׁעִים וּחוֹשֵׁב שָׁשָׂם יְדוֹן,
כִּיּוֹן שְׁרוֹאָה שְׁאַינּוּ נְדוֹן שָׁם
יָוֹצָא וְהַולֵּךְ לְפָתֹות בְּנֵי אָדָם
אַחֲרָיו. רַב הַונָּא בְּרַד הַהָּה
דְּרִישׁ לְאַזְדְּהָרָא לְבָנֵי אָדָם,
הַהָּה אָמַר לְהָוּ בְּנֵי אָסְתָמָרוֹ
מִשְׁלִיחָא שֶׁל גִּיהְנָם, וּמִאָן
הָוָא וְהָוָה יִצְאֵר הַרְעָה שַׁהָוָא
שְׁלִיחָה שֶׁל גִּיהְנָם.

רַבִּי אָבָא אָמַר מַאי דְּבַתִּיבָּה,
(משל ל') לְעַלּוֹקָה שְׁתִי בְּנוֹת
הַבָּבָב. אֲלֹו שְׁתִי בְּנוֹת לֹוט
דְּאָמָרָן, שְׁהָיָא נֶפֶשׁ
הַמְּתָאָה, וְנֶפֶשׁ הַמְּשַׁתְּחַפֵּת
בְּגֻווֹ הַרְוֹדָפָת אַחֲרֵי יִצְאֵר
הַרְעָה לְעוֹלָם.

וְאַתְּפְרִישׁ מִנִּיהָו. יְיֵן אַשְׁקִיאוֹ לֵיהֶ בְּנִתִּיהָ וְאַוְלִידָו בְּהָוָה תְּרִין אָוְמִין,
חַד אָקְרֵי עַמּוֹן וְחַד אָקְרֵי מַוְּאָב. חַד בְּאַתְּגָלִיא וְחַד בְּאַתְּכָסִיא. עַמּוֹן
דְּרָגָא (קעג א) דִּילִיהָ מַלְכּוּם עִיטָּא דְּרָגָא דִּילִיהָ
פָּעוּיר פָּלא בְּאַתְּגָלִיא.

לְבָתָר קָוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא
סְבָבָבִין
בְּתְּחִבּוֹלָתָיו וְאַתְּגָזָר אֶבְרָהָם
וְעַל בְּפְרִית וְאַשְׁתְּלִים
בְּשִׁמְיָה וְאַקְרֵי אֶבְרָהָם, וְה'
(טו א) **עַלְאהָ אַעֲטָרָת לֵיהֶ**
בְּרֹזָא דְּמִים (לא א) מַרְוָת. כִּיּוֹן
דְּרֹזָא (דְּבָרַי הַיּוֹם א) אַשְׁתְּלִים
וְאַתְּגָזָר, נְפָקָמִיהָ יְצָחָק
וְהַהָּוָה זְרָעָא קָדִישָׁא וְאַתְּקָשָׁר
לְעַילָּא בְּרֹזָא דְּאָשׁ מִמּוֹם,
וְעַל דָּא בְּתִיבָּה, (יְמִימָה ב) וְאַנְכִּי
גְּטַעַתִּיךְ שְׂוִירָק כְּלָה זְרָעָה
אָמָת. וְלֹא אַתְּקָשָׁר בְּהָוָא
סְטָרָא אַחֲרָא.

תָּא חַזִּי, לֹוט נְפָקָו מִגִּיהָ
וּמִבְּנָתִיהָ תְּרִין אָוְמִין
מַתְּפִרְשָׁן, וְאַתְּקָשְׁרוֹ בְּהָוָא

וְאַתְּפְרִישׁ מִנִּיהָו. יְיֵן אַשְׁקִיאוֹ לֵיהֶ בְּנִתִּיהָ וְאַוְלִידָו בְּהָוָה תְּרִין אָוְמִין,
חַד אָקְרֵי עַמּוֹן וְחַד אָקְרֵי מַוְּאָב. חַד בְּאַתְּגָלִיא וְחַד בְּאַתְּכָסִיא. עַמּוֹן
דְּרָגָא (קעג א) דִּילִיהָ מַלְכּוּם עִיטָּא דְּרָגָא דִּילִיהָ

אמר רבי יהושע בתיב הכא בלאוט כי ירא לשפת בצוער, וכתיב הtmp לעלוכה שתי בנות הב הב. יר"א בגימטריא הוא עלווק"ה. אמר רבי יצחק אי ירא הוא למאי אתי למטעי ברייתא, אלא כד דרכ כל עוזה עוללה, בשראה הרע מתריא לפוי שעה, מיד חזר לרשותו ואינו חושש לכלום, בה יציר הרע בשעה שראה דין ברשעים ירא, בינו שיצא לחוץ (לעתות) אינו חושש בלום.

רבי אבא אמר מהו דאמרו ותאמר הביברה אל העירה אבינו זקן. Mai אבינו זקן. וזה יציר הרע שנקרא זקן שנאמר (קהלת ד) מלך זקן וכסיל. שהוא זקן שנולד עם האדם, רתיננו

כגונא דא בניתה, דא אמרת בן עמי ברא את לי מעמי ולא אמרת ממאן היא, בגין כה אליו היה באתקפה. דא אמרת מואב מאוב הוא דנא. מאבא אוילידת ליה. דרגא דיליה פעויר מלחה באתגליא. ובתרין אלין אחיד דוד מלכא, לבלתי מואב את רות ונפק מינה

ספרא דאתחזי לון, ועל דא קודשא בריך הוא מסgap (דף ע"ב) סבובין ומגלא גלאין בעלה דיתעביד פלא פדקא יאות ויתקשר פלא באתריה.

תא חז"י, יאות היה ללוטDKודשא בריך הוא יפיק מגיה (ומבניתה) ומאתתיה תרין אומין אלין, אלא בגין לאתקשרא באתריה דאתחזי לה. ואתעבידו מגו יננא, וההוא יננא אוזdemן להוں במערתא היה ליליא, ודא הוא רוז דאתעבידו כמה דאת אמר ויישט מן הין וישבר והא אמר ואוקמות.

אמר רבי יהודה אמר רבי יוסף אורתה נפש הפתאזה אומרת לאחרת אבינו זכה גרדף אחורי ונרבך (דף קיא ע"א) בו בשאר כל הרשעים שבועלם. איש אין בארץ לבא עליינו, אין איש צדיק באיר, ואין איש שליט על יצרו, הרבה רשעים בארץ, לית אנן בלחוונא חייבין, נעשה בדרך כל הארץ שם חייבים, שעד היום דרך כל הארץ הוא. לך נשקה את אבינו יין, נשמה בעולם הזה, נאבל ונשתח ונרווח חмерא ונרבך באבינו ביציר הרע ונשבבה עמו. ורוח הקדרש צווחת ואומרת ישעה גם אלה בין שני ובשער תעג.

אמר רבי יהודה תא חזוי, מה דוד מלכא. מן עמו (דף קי ע"ב) את עטר דוד מלכא בהאי עטרא דאייה סהדותא לזרעא דדוד דכתיב, (מלכים ב י"א) ויתן עלייו את הנור ואת העדות. והאי הות מן מלכם דרגא דכתיב, (שםואל ב יט) ויקח את עטרת מלכם.

תא חזוי, מואב ועמו אפנון קראן לוון שמהן, מואב מאב. רבי יוסף אמר בכירה בחציפו אמרה מואב, מאבא היא. והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי. בצדיעו אמרה בן עמי. בר עמי, ולא אמרה ממאן הויה. תא חזוי, בקדמיתה כתיב ולא ידע בשכבה ובקומה בואה ונקיים על ואנו, בגין דסיניא דעליא היה אשתחבה בההוא עובדא דזמין מלכא משיחא לנפקא מגיה, בגין כד אשתלים הכא בואה. ובאחרת כתיב ובקמה חסר וי"ו, בגין דלא נפק מיפה חולקא לקודשא דוד מלכא. מן עמו (דף קי ע"ב) את עטר דוד מלכא בהאי עטרא דאייה סהדותא לזרעא דדוד דכתיב, (מלכים ב י"א) ויתן עלייו את הנור ואת העדות. והאי הות מן מלכם דרגא דכתיב, (שםואל ב יט) ויקח את עטרת מלכם.

בְּתִיב וַתְשִׁקַע אֶת אֲבֵיכֶן
יְיַזְרֵל. דָרְך הַרְשָׁעִים לְטֻעוֹת
אַחֲרֵי הַיּוֹן לְפָגַע לֵيֵצֶר הַרְעָ
וְלַעֲזָרוֹן, וְעַד שַׁהוּא שָׁמָח
בְשִׁבְרוֹתוֹ שׁוֹכֵב עַל מַטָּחוֹ,
מִיד וַתָּקַם הַבְּבִירָה וַתִּשְׁכַב
אֶת אֲבֵיכֶן. הִיא מִזְמָנָת עָמוֹ
וּמִתָּאוֹה וּמִהְרַחְרָת בְּכָל
הַרְהֹרִים רַעִים, וַיֵּצֶר הַרְעָ
מִתְחִיבָר עָמָה וַיַּדְבַק בָּה
וְאִינּוֹ מִשְׁגִּיחָה בָה (ס"א מִהְהוּא
וּמִנָּא) מָה הוּא מִמְנָה.
בְשִׁבְבָה וּבְקוֹמָה. בְשִׁבְבָה
בְעוֹלָם תֹּזה וּבְקוֹמָה לְעַתִיד
לְבָא. בְשִׁבְבָה בְעוֹלָם הַבָּא
בְשִׂתְתָּהוּ דֵין וְחַשְׁבּוֹן.
וּבְקוֹמָה לִיּוֹם הַדִּין דְכַתִּיב,
(דָנִיאֵל י"ב) וּרְבִים מִישְׁנֵי אַדְמָת
עַפְרֵי יְקִיצוֹ וְגו'.

בְשִׁוּם עַנְיוֹן מַאֲלוֹ אֵין מִשְׁגִּיחָה
בָה יִצֶר הַרְעָ, אֶלָא דַבְקָה
וְהִיא נַדְבָּקָת בָו, וְלֹאָחָר בָו
מַלְכָם דִּרְגָא דִבְנֵי עַמּוֹן הוּא דְכַתִּיב וַתָּהִי עַל רָאשׁ דָוד וּמִתְפַּנְןָ הָה
סְהֻדוֹתָא לְבָנָיו לְעַלְמִין, וְבָה אַשְׁתָמֹדָע מִאֵן דָאֵהוּ מִן בָנָיו דָוד
דָאַתְחוֹי לְמַלְכָא וְדָאֵי דָאָמְרֵין מִן דָוד הוּא (הַגָּפָן). דָאָפְילוּ אַתְילִיד
בְהָהוּא יוֹמָא יָכֵל הָהָה לְמִסְבֵל הַהָיא עַטְרָא עַל רִישִׁיה (דָהָא אֵיהוּ)

בְּרִיךְ הוּא כְּהָאֵי אַחֲרָא, וְעַל
דָא בְּתִיב בְּהָאֵי אַחֲרָא
קְשִׁישָׁא וּבְקוֹמָה בְּוֹא"ז מַלְאָ
וּנְקִיד עַלְהָת.

רַבְיָ שְׁמֻעוֹן אָמֵר, לֹא יְדֻעַ
דְזַמְּנִין קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא לְאַזְקָמָא מִינָה דָוד
מַלְכָא וּשְׁלָמָה וּכְלָ שָׁאָר
מַלְכִין וּמַלְכָא מִשְׁיחָא. תּוֹ
וּבְקוֹמָה, דְכַתִּיב בְּרוֹת (רוֹת ג)
וַתָּקַם בְּטַרְמָ יְכִיר אִישׁ אֶת
רַיעָהוּ וְגו'. וּבְהָוּא יוֹמָא
הָהָה לְה קִימָה וְדָאֵי (דף קיא ע"א)
אַתְחִיבָר עָמָה בְּעֹז לְהַקִּים
שֵׁם הַמֶּת עַל נְחַלְתָו, וַתָּקַם
מִנָּה כָל הַגִּי מַלְכִין וּכְלָ
עַלְיָא דִיְשָׁרַאֵל. וְלֹא יְדֻעַ
בְשִׁבְבָה דְכַתִּיב וַתִּשְׁכַב
מַלְכָם דִּרְגָא דִבְנֵי עַמּוֹן הוּא דְכַתִּיב וַתָּהִי עַל רָאשׁ דָוד וּמִתְפַּנְןָ הָה
סְהֻדוֹתָא לְבָנָיו לְעַלְמִין, וְבָה אַשְׁתָמֹדָע מִאֵן דָאֵהוּ מִן בָנָיו דָוד
דָאַתְחוֹי לְמַלְכָא וְדָאֵי דָאָמְרֵין מִן דָוד הוּא (הַגָּפָן). דָאָפְילוּ אַתְילִיד
בְהָהוּא יוֹמָא יָכֵל הָהָה לְמִסְבֵל הַהָיא עַטְרָא עַל רִישִׁיה (דָהָא אֵיהוּ)

מְעוֹרֶת לְאַחֲרָא לְאַחֲרָה
 שַׁהְהִרְהִיר גָּדוֹל נְדַבֵּק בַּיִצְאָר
 הַרְעָם, בָּאָה הַאֲחָרָת וְנְדַבְּקָת
 בּוֹ וְתַשְׁקִין אֹת (דף ק�א ע"ב)
 אָבִיהָן יִזְנָן. בָּמוֹ בָּן לְעוֹרֶר
 לַיְצָר הַרְעָם וְנְדַבְּקָת בּוֹ וְאָזִי
 תְּשִׁלּוּם הַרְעָות לְעַשּׂוֹת
 וּמְתֻעָּבוֹת שְׁתִיָּהוּ מֵיָצָר
 הַרְעָם, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
 וְתַהְרִין שְׁתִי בְּנוֹת לוֹט
 מֵאָבִיהָן.

עד שִׁיצָא לְפָעֵל מַעֲשֵׂיהָן זוֹ
 יוֹלְדָת רְשֻׁעָתָה זוֹ יוֹלְדָת
 רְשֻׁעָתָה, וּבָנָו דְּרָכָם שֶׁל
 רְשֻׁעָים בְּעֵנֵינוּ וְהַעֲמִידָם
 הַרְעָם, עַד שְׁהַזְרָג לְאָדָם
 וּמוֹלִיכוּ לְגַיהֲנָם וּמַבְנִיסוּ
 שָׁם, וְאַחֲרָה בָּהּ עֹזֶלה מִשְׁם
 לְפָתָות לְבָנֵי אָדָם בָּמוֹ בָּנָו.
 וְמי שְׁמַכֵּיר בּוֹ נִצְלָל מִמְּנוּ
 וְאַינוּ מִתְחִיבָר עָמוֹ.

אמֶר רַבִּי יַצְחָק מְשֻׁל לִמְהָ

מְרַגְּלוֹתָיו עַד הַבָּקָר.
 וּבְקִינְמָה דְכַתִּיב וְתַקְמָ בְּטָרָם
 יַכְיר אִישׁ אֶת רַעַהוּ וְגוּ.
 בְּגִין בָּה וּבְקִינְמָה נְקִיד וְאַיְזָן.
 תָא חִזְיָה, (כח ע"א) עֲנוֹתָנוֹתָא
 דָאָבָרָהָם דָהָא אָפִילָוּ
 בְּקִדְמִיתָא בְּד בָּעָא קְוִידָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדָד דִינָא
 בְּסְדוּם לֹא בָעָא מַגִּיה רְחִימָי
 עַל לוֹט (ז"ה), לְבָתָר דְכַתִּיב
 וּירָא וְהַגָּה עַלְהָ קִיטָר הָאָרֶץ
 כְּקִיטָר הַכְּבָשָׁן לֹא תְבֻעָ
 עַלְיהָ דְלוֹת וְלֹא אָמַר עַלְיהָ
 לְקִוְידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְלָוּם,
 אוֹפָה הַכִּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לֹא אָמַר לֵיהָ מִידִי, בְּגִין
 דָלָא יַחֲשֵׁב אָבָרָהָם דָקְוִידָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גַּרְעָ מִזְכּוֹתָיה
 כְלָוּם.

דְהַוְת מְשֻׁקָל בְּכֶר זָהָב וְאַבְנָו יַקְרָה הַוְת. וּבְרַנְשׁ אַחֲרָא לֹא יַכְיל
 לְמַסְפֵלָא. וְדָא הוּא דְכַתִּיב בְּיוֹאָשׁ וַיִּתְנוּ עַלְיוֹ אֶת הַנְּזֵר וְאֶת הַעֲדּוֹת.
 וּבְתַהְרִין דָרְגִין אַחֲרָיִד דָוד מַלְכָא, וְאַנוּן תַוְקֵפָא דְמַלְכוֹתָיה

וְאֵת יִמְאָד אֶבְרָהָם לֹא
בָּרוּךְ הוּא חֲשִׁיבָה לִיה לְלֹוט
בְּלִבְיהָ כָּלּוֹם, הָא מִסְרָ
גְּפֵשְׂיהָ לְמִינְהָ לְאֶחָד
קָרְבָּא בְּחַמְשָׁה מִלְכִין
תָּקִיפִין, כַּמָּא דָאָת אָמָר,
(בראשית יד) וַיַּשְׁמַע אֶבְרָם בַּיּ
נְשָׁבָה אָחִיו וְגּוֹ. וּכְתִיב
וַיַּחַלְקֵן עֲלֵיכֶם לִילָה. וּכְתִיב
וַיִּשְׁבַּע אֶת כָּל הַרְכָּשׁ וְגַם אֶת
לְוֹט אָחִיו וַרְכָּשׁוֹ הַשִּׁיבָה וְגּוֹ.
אָבָל בְּרַחְמִימָתָא דָרְחִים
לְקוּידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְחַמָּא
לְאַתְקָפָא עַל שָׁאָר עַמִּין, דָא לֹא אַתְכָלֵיל בְּסִטְרָא דְלֹהּוֹן לֹא יָכַל
לְאַתְקָפָא עַל יְהִוָּה, כֹּל (גּוֹנוֹן) דָרְגָינָן דְשָׁאָר עַמִּין כְלִילָן בֵּיה בְּדוֹד
לְאַתְגְּבָרָא וּלְאַתְקָפָא עַל יְהִוָּה:

וַיִּשְׁבַּב בָּהָר. כְּתִיב, (משלי ל) לְעַלְוקָה שְׁתִי בְּנוֹת הַבָּבָב. אַלְיוֹן שְׁתִי
בְּנוֹת דִּיְצָר הַרְעָ דָאָנוֹן מִתְעָרֵין לִיה (ד"א ל"ג בְּגִין) לְשָׁלְטָא בְּגֻופָא,
חַדָּא אֲיהֵי נְפָשָׁא דָאַתְרָבִיאת תְּדִיר בְּגֻופָא. וְחַדָּא אֲיהֵי נְפָשָׁא דְכִסְיפָת
בְּתִיאוּבָתֵין בִּישִׁין (ד"א ל"ג דְהָאֵי עַלְמָא) וּבְכָל כְּסֻופִין בִּישִׁין דְהָאֵי
עַלְמָא. דָא אֲיהֵי בְּכִירָה וְדָא (ד"א וְאַחֲרָא) אֲיהֵי צַעִירָה.
וַיִּצְרַר הַרְעָ לֹא אַתְחַבֵּר תְּדִיר אֶלְאָ בְּתִרְין אַלְיוֹן בְּגִין לְפִתְחָה לְבָנִי
נְשָׂא וּבְגִין דִּיהְמָנוֹן לִיה (ס"א לְאוּבָלָא) לְאוּבָדָא לְהֹז לְאַתְר גִּירָין

הַלְּסָטִים לְהִגְּנָם וְלַקְחָת
מְמוֹנָם, וְאָנוּן צוּוחֵין וְאָמְרֵין
וְוי דְּאָצִיתֵנָא לְדִין וְלֶרְבִּיכָא
דְּלִישָׁנָה. לְאַחֲר שְׁהָרָנו
אַלְהָ, עֹזֶלה מִשְׁם וַיּוֹצֵא
לְפָתָות לְבָנֵי אָדָם כְּמַתְחָלָה.
הַפְּקָחִים מָה הֵם עוֹשִׂים
בְּשֻׁרוֹאִים לִיה יוֹצֵא
לְקַרְאָתָם וּמִפְתָּה לָהֶם,
מְבִירֵין בּוֹ שֶׁהָוָא צוֹדָה אֵת
נֶפֶשָׁם וְחוֹרְגִּים אָתוֹ
וְחוֹלְכִים בְּדַרְךָ אַחֲרָת.

בְּךָ הָוָא יִצְרָר הַרְעָיוֹצָא מִבְּתָה
הַלְּסָטִים עֹזֶלה מִגְיָהָנָם
לְקַבְּלָא דְּבָנֵי נְשָׁא וּלְפָתָות
לָהֶם בְּחַלְקָן מִתְקָן הַבְּרִיּוֹן,
הַרְאָה הָוָא דְּכַתְּבִיב וַיְעַל לֹוט
מַצּוּעָר וַיִּשְׁבַּבְהָר וְגַ�. בָּמוֹ
לְסָטִים לְאַרְבָּה לְבָנֵי אָדָם,

דְּמוֹתָא וַיִּפְלֹחּוּן לִיה. כְּמָא דָאת אָמֵר, (משל ז') עד יִפְלָחֵחַ חַז סְבִידָו. לְלִסְטִים דְּמַקְפָּחִי בְּטוּרִיא (וּבְמִינָה) וְטִמְרֵרוֹ גְּרָמִיְהוּ בְּאַתָּר דְּחִיל
דְּטוּרִיא, וַיַּדְעֵין דְּהָא בְּנֵי נְשָׁא אַתְּטָמְרָן גְּרָמִיְהוּ לְמִיהָד בְּאָנוֹן
דוֹכְתִּי, מָה עֲבָדִי בְּרִירֵו מִנְיָהוּ הַהָוָא דְּחַדְדִּיא בְּלִישָׁנָה מְכֻלָּא הַהָוָא
דִּידָע לְמִפְתֵּחַ בְּנֵי נְשָׁא וַיִּפְוֹק מִבְּנֵיָהוּ וַיִּתְיַבֵּב אֶרְאָחָמָר דְּכָל בְּנֵי
עַלְמָא עֲבָרִיא תִּמְנוֹ, כִּיּוֹן דְּמַטָּא לְגַבְיָהוּ שְׁרֵי לְאַתְּחָבְרָא תִּמְנוֹ, (עד פָּאָן

מה עושה עובר לפניהם,
והטפשים מאמנים בו
ובאהבתו שהוא הולך
לפתחותם ועובד להם בעבד,
שנותן להם נשים יפות
אסורות, נותן להם בני אדם
להרע, מפרק מהם על תורה
ועל מלכות שמים. הטפשים
רואים כן, בוטחים
באהבותו, עד שהוא עמהם
ומוליכם באותו דרך
שהלכים שם, בדרך גיהנם
אשר אין דרך לנחות ימין
וישمال, כיון שמניע עמהם
לשם, הוא הראשון שהורג
לهم, ונעשה להם מלאך
המות וمبرון לגיהנם,
ומורידין להן מלאכי
חבלה, ואנו צוחין ואמרין
ווי האציתנא לדין, ולא
מהניא לו.

לאחר בן עולה ממש ויוצא
לפתחות לבני אדם. הפקחין
בשראין אותו מבקרים אותו
ומתגברים עליו עד

לבר נש לסמא על ניסא,
ואין קידשא בריך הוא
ארחיש ניסא לבר נש, לא
אית לייה לסמא (תדי) על
ניסא זמנה אחרת. בגין
דלאו בכל שעטה ושעתה
arterachish nisa.
ואין יעול בר נש גרמיה
באטר דנוקא אשתח
לעינה, הא פקע כל זכותיה
דעבד בקדמיתה ואיקומה.
כما דאת אמר, בראשית לט
קטונתי מכל החסדים ומכל
האמת וגוי. ואברהם כיון
DSLICK ממזרים ואשתזיב
זמנה חדא, השטא אמי
אעל גרמיה בצערא
בקדמיתה ואמר אחותי היא.
אלא אברהם לא סמייך על
גרמיה כלום, וחמא
שבינתא תדי בדינרה

שְׁשֹׁלְטִין עַלְיוֹן, וּסְאָטִין מִזָּה
הַדָּרֶךְ וּלְוַקְהֵין דָּרֶךְ אַחֲרָת
לְהַגְּצֵל מִפְנֵנוּ.

רְבָבָי יוֹסֵף בֶּן הַוָּה נְחִית
לְבָבֶל חַמָּא אָנוּן רְוּקִיא
דָּהָוו עִילִּי וּנְפָקִי בִּינִי נְשִׁי
שְׁפִירִין וְלֹא חַטָּאָן, אָמָר לוֹן
לֹא מִסְתָּפְטוּ אַלְיָן מֵיְצָר הָרָע,
אָמָרוּ לֵיה לֹא מַקְוָנְדִיטָוֹן
בִּישָׁא קָאָתִינָא, מַקְדוּשָׁתָא
דְּקָדִישָׁא אַתְּגָרָנָא, דָאָמָר
רְבָבָי יְהָדָה אָמָר בָּר צְרִיךְ
אָדָם לְקַדְשֵׁנָה עָצָמוֹ בְּשָׁעָת
תְּשִׁמְישׁ, וּנְפָקִי מְגִיה בְּנִי
קָהִישִׁי בְּנִי מַעְלִי דְלֹא
מִסְתָּפְטוּ מֵיְצָר הָרָע שְׁנָאָמָר
(וַיָּקָרָא כ) וְהַתְּקִדְשָׁתֶם וְהִיִּתֶם
קְדוֹשִׁים.

רְבִי אָבָא אָמָר מַאי דְכַתִּיב,
(חוּקוֹאַל כ) וְאֵת שְׁבָתוֹתִי
קְדָשָׁו, אַלְאָ אֵין עָונָתָן שֶׁל
תַּלְמִידִי חַכְמִים אַלְאָ מִשְׁבָת
לְשָׁבָת, וּמַזְהָר לְהֹו דְהֹזָאֵיל
דְתְשִׁמְישׁ הַמְּטָה דְמִצְוָה
הָיָא, קְדָשָׁו. בְּלוֹמָר קְדָשָׁו

דְשָׂרָה וְלֹא אַעֲדִי מַתָּמָן,
וּבָגִין דְהֹות תִּמְןָן, אַסְמִיךְ
אַבְרָהָם וְאָמָר אַחֲוֹתִי הָיָא
כִּמְהָ דְכַתִּיב (משלי ז) אָמָר
לְחַכְמָה אַחֲוֹתִי אַתְּ. וּבָגִין כִּי
אָמָר אַחֲוֹתִי הָיָא (ס"א אַתְּ):
וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל אַבְיַמְלָךְ
וְגוּ. וּכְיִ קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הָיָא אַתָּא לְגַבְיִיחָו
דְרִשְׁיַעַיָּא כִּמְהָ דְכַתִּיב,
(בְּמַדְבֵּר כ) וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל
בְּלֻעָם. (בראשית לא) וַיָּבֹא
אֱלֹהִים אֶל לְבָן. אַלְאָ הָהּוּא
מִמְּפָא שְׁלִיחָא דְאַתְּפָקָדָא
עַלְיָהוּ הָוֹתָה, בָגִין דְכַלְהָוּ כְּדָ
עַבְדִּי שְׁלִיחָתָא גַּטְלִי שְׁמָא
דָא, וּמְסִטְרָא דְדִינָא קָא
אַתִּין. וּעַל דָא וַיָּבֹא אֱלֹהִים
אֶל אַבְיַמְלָךְ בְּחַלּוֹם הַלִּילָה
וַיֹּאמֶר לוֹ הַנְּךָ מַת עַל
הָאָשָׁה אֲשֶׁר לְקַחְתָּ וְגוּ.

עֲצֵמָם בְּשִׁבְתֹּותִי בְּהַהוּא
תְּשֵׁמֵישׁ דְמַצּוֹה. אָמַר רַב
יְהוּדָה אָמַר רַב הָאֵי מִן
דְעִיל לְקַרְתָּא וְחַמִּינִי
שְׁפִירָן, יְרֻכִין עִנּוֹן וַיִּמְאָד
הַכִּי, בֶּה (ג"א ס"ג) סְפָאָן אִינּוּר
אִינּוּרָנָא (קדינא) קְרִידִיתָא
תְּקִיל פּוֹק פּוֹק דָאָבוֹי
קְהִישָא דְשִׁבְתָּא הוּא. מַאי
טַעַמָא דְחַמִּימּוֹת דְאַרְחָא
שְׁלַט בֵּיה וַיְבִיל יִצְרָר הַרְעָא
לְשִׁלְטָא עַלְוי, (עד בָּאוּ מִדְרָשָׁה
הַנּוּלָם)

רַבִי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר,
(משל לי) שְׁפָת אֶמֶת וְגוֹ.
שְׁפָת אֶמֶת תִּפְנוֹן לְעֵד. דָא
אַבְרָהָם, דָכְל מַלְוִי
בְּקִדְמִיתָא וּבְסְופָא הָוו
בְּאֶמֶת. וְעֵד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן
שְׁקָר. דָא אַבְיִמְלָה.
בְּאַבְרָהָם נִאָמֵר וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֶל שְׂרָה אֲשֶׁתֽׁוֹ
אַחֲתִי הִיא. דָא בְּקִדְמִיתָא,
דָא מְרַבֵּן שְׁכִינַתָּא דְהַוּת

עַמָּה דְשָׂרָה אַחֲתִי הִיא, וְאַבְרָהָם בְּחַכְמַתָּא עַבְדָה. מַאי
טַעַמָא (דף קיב ע"א) בְּגִין דָאַבְרָהָם מִסְטְרָא דִימִינָא אִיהָו, אָמַר
אַחֲתִי הִיא, וַרְזָא כִּמְא דָאַת אָמָר, (שיר השירים ח) אַחֲתִי
רַעַיתִי יוֹנָתִי תִּמְתַי. וְעַל דָא אַבְרָהָם קָרָא לְהָתְדִיר
אַחֲתִי, בְּגִין דָאַתְדִּבְקָה בְּהַדָּה, וְלֹא יִתְעַדּוּן (וַיָּקָרָא כְּבָדָן דָא מִן דָא
לְעַלְמִין).

לְסוֹף מֵה כְּתִיב וְגַם אַמְנָה אַחֲתִי בַת אָבִי הִיא אַךְ לֹא
בַת אַמִּי. וְכֵי הַכִּי הַוּה. אֶלָּא כֵּלָא בְּגִין שְׁכִינַתָּא
קָאָמֵר, אַחֲתִי הִיא בְּקִדְמִיתָא, דְכִתִּיב אָמַר לְחַכְמָה
אַחֲתִי אַתְּ. וְלֹבֶתֶר וְגַם אַמְנָה. מַאי וְגַם. לְאַתּוֹסְפָא עַל

מה דקאמר בקדמיתה. אחותי בת אבי היא. ברתיה דחכמה עלאה, ובгинז כה אתקרי אחותי ואתקרי חכמה. אך לא בתامي. מארת דשירותה דכלא סתימה עלאה. ועל דא ותהי לי לאשה באחותה בחביבותה בכתב, (שיר השירים ב) וימינו תחבקני וכלא רוזה דחכמתה איה.

תא חוי, בקדמיתה פד בחתו לזרים הכה קאמר בגין לאתדקא בגו מהימנותא, וקרא לה אחותי, בגין דלא יטען גו אנוון דרגין דלבך. אוף הכא אחותי, בגין דלא אתudy מגו מהימנותא כדקה יאות. דהא אבימלך וכל אפונ יתבי ארעה הו אולין בתר פולחנא נוכראה, ואיהו אתדק גו מהימנותא, ובгинז כה עאל לתרמן ואמיר אחותי, מה אחות לא אתפרש מהאה לעלמיון אופ הכא. דהא אתה יכולת אתפרש אבל אחות לא אתפרש, דהא תריין אחין לא יכולין אתפרש לעלמיין ולעלמי עליון.

ובгинז כה אמר אברהם אחותי היא, דהא כלhone הו להניטין גו טהרין ככבייא ומצעלי ופלחי לוז, ואברהם הו מתדק גו מהימנותא ואמיר אחותי דלא נתפרש לעלמיין. וסימנייך (ויקרא כא) ולאחותו הפתולה דאתמר לכחן, אטרה ד אברהם שרייא ביה.

כתב, (דברים י) את יי אלהיך תירא אותו תעבד ובו

תְּדַבֵּק וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע. הָאֵי קָרָא אָוּקְמָה. אֲבָל תָּאָחֹזִי,
לִיִּי אֶלְחַיְךְ תִּירָא לֹא כְּתִיב, אֶלְאָאת (דף קיוב ע"ב) יי', מַאי
אַת, דָא דָרְגָא קְדֻמָּה אַתְר דְּחַלָּא דְּקוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא,
וּבְגַיִן כֵּה כְּתִיב תִּירָא, דְתִמְןָ בְּעֵי בָּר נְשׁ לְדְחַלָּא קְמִי
מְאַרְיָה (קדושא בריך הוּא) בְּגַיִן דָאִיהו (ב) דִינָא.

וְאַתָּתוֹ תַּعֲבֹד. דָא דָרְגָא עַלְּאָה דְּקִיִּמָא עַל הָאֵי דָרְגָא
תַּתְּאָה, וְלֹא מִתְפְּרַשָּׁאָן לְעַלְמַיִן, אַת וְאַתָּתוֹ, דָא
בְּדָא דְבָקִין וְלֹא אַתְפְּרַשָּׁן. מַאי וְאַתָּתוֹ. דָא אַתְר בְּרִית
קְדִישָׁא אַתָּה לְעַלְמַיִן. דָהָא פּוֹלְחָנָא לֹא שְׂרִיא בָּאת וְלֹא
אִיהוּ לְמַפְלָח אֶלְאָ לְמַדְחָל, אֲבָל פּוֹלְחָנָא אִיהוּ (קטו א)
לְעַילָּא, וּבְגַיִן כֵּה וְאַתָּתוֹ תַּעֲבֹד.

וּבוֹ תְּדַבֵּק. בְּאַתְר דָאִיהו דְבָקֹותָא לְאַתְדַבְּקָא דָאִיהוּ
גּוֹפָא דְשִׁרִי בְּאַמְצָעִיתָא. וּבְשָׁמוֹ תַּשְׁבַּע אַתְר
שְׁבִיעָה דְדָרְגִין. וּסִימְנִיךְ (ירמיה לו) וְאַת דָוד מַלְכָם אֲשֶׁר
אֲקִים לָהֶם. בְּגַיִן כֵּה אַתְדַבֵּק אֶבְרָהָם בְּמַהְיָמָנוֹתָא כֵּד
נְחַת לְמִצְרִים וְכֵד אַזְלָל לְאָרְעָא דְפָלְשָׁתִים. לְבָר נְשׁ
דְבָעָא לְנַחַתָּא גּוֹ גּוֹבָא עַמִּיקָא. דְחִיל דָלָא יְכִיל לְסַלְקָא
מְגֹו גּוֹבָא, מָה עָבֵד קָשָׁר חַד קָשָׁרָא דְחַבֵּל לְעַילָּא מְנָ
גּוֹבָא, אָמֵר הָוָאֵיל דְקַשְׁרָנָא קָשָׁרָא דָא מִפְּאָן וְלֹהֲלָא
אִיעָול תִּמְןָ. כֵּה אֶבְרָהָם בְּשַׁעַתָּא דְבָעָא לְנַחַתָּא לְמִצְרִים.
עַד לֹא יִיחָות תִּמְןָ קָשָׁר קָשָׁרָא דְמַהְיָמָנוֹתָא בְּקְדֻמִּתָּא
לְאַתְקַפְּא בֵּיה, וְלֹבְתָר נְחַת.

אוֹפֶן הַכִּי גַּמִּי כֵּד עַל לְאָרְעָא דְּפָלְשָׁתִים. בְּגִין כֵּךְ (משלי י) שְׁפַת אֲמַת תְּפֻוָּן לְעֵד. וְעַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר, דָא אֲבִימֶלֶךְ דָא מֵר בְּתוּם לְבָבִי וּבְגַנְקִיוֹן כְּפִי. וְכֵד אַהֲדָרוֹ לִיהְיָה מִתְּבִיב גַם אֲנָכִי יַדְעַתִּי כִּי בְתַם לְבָבֶךָ עָשִׂיתْ זֹאת, וְלֹא מִתְּבִיב נַקְיוֹן כְּפִים:

וְעַתָּה הַשִּׁבְעָתָה אֲשֶׁת הָאִישׁ כִּי נְבִיא הַוָּא. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח וְאָמַר (שםואל א ב) רְגֵלִי חַסִּידִיו יִשְׁמַר וְגַוּ. חַסִּידָוּ מִתְּבִיב חַד, וְדָא אֲבָרָהָם דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לִיהְיָה תְּדִיר וְלֹא אֲעַדְיָ נְטִירָוּ מִגְּנִיהָ לְעַלְמִין. וְמָה דָא מֵר רְגֵלִי, דָא אֲפַתִּיהָ, דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁדָר שְׁכִינָתָה עַמָּה וְגַטְרָה לְהַתְּדִיר.

דָבָר אַחֲרַ רְגֵלִי חַסִּידִיו יִשְׁמַר. חַד, דָא אֲבָרָהָם דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזִיל עַמִּיהָ תְּדִיר בְּגִין דָלָא יִיכְלֹוּ לְגַזְזָקָא לִיהְיָה. וּרְשָׁעִים בְּחַשֵּׁךְ יִדְמּוּ. אַלְיָן אַפְוּן מַלְכִיּוֹן דְּקַטֵּל קַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַהְוָא לִילְיָא דְּרַדְף בְּתְּרִיבָה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב בְּחַשֵּׁךְ יִדְמּוּ, דָא לִילְיָא דְאַתְקָשָׁר בְּחַשּׁוּבָא וּקְטַל לֹזָן, וְאֲבָרָהָם רְדִיף וּלִילְיָא קְטַל לֹזָן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיְחַלֵּק עַלְיָהָם לִילָה הוּא וְעַבְדָיו וַיְכִמּוּ. וַיְחַלֵּק עַלְיָהָם לִילָה, דָא קַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְפָלִיגָה רְחַמִּי מִן דִינָא בְּגִין לְמַעַבְדָן נַוקְמִין לְאֲבָרָהָם, וּבְגִין כֵּךְ וּרְשָׁעִים בְּחַשֵּׁךְ יִדְמּוּ. וַיְכִמּוּ, וַיְבּוּם מַבָּעִי לִיהְיָה. אַלְאָ דָא

קדשא בריך הוא. כי לא בכח גבר איש. דאייהו
ואלייך הו בלחוד יהаг.

רבי יצחק אמר זהה תנין באתר דבזקא שכיה לא
יסמך בר נש על ניסא, ולא תה אתר דבזקא
אשרתכה פהאי דאברהם איזיל בתרא חמשה מלכין למדרכ
בתרייהו ולאגחא קרבא.

אמר רבי יהודה פד איזיל אברהם להאי לא אזל לאגחא
קרבא, ולא סמך על ניסא, אלא צערא דלוט
אפקיה מביתיה, ונטיל ממוגנא למפרק לייה, וαι לאו
דימות בהדייה גו شبיה. כיון דנפק חמא שכינטא דבירה
קמיה ובמה חילין סחרנית, בההייא שעתא רדףetrieho,
וקודשא בריך הוא קטיל לוון, הדא היא דכתיב ורישעים
בחשך ידמן.

רבי שמעון אמר רוזא איהו, רגלי חסידו ישמר, הדא
אברהם. וכד נפק אשרתוף יצחק בהדייה ונפלו
קמיה, וαι לאו דאשרתוף יצחק בהדייה דאברהם לא
אשרציאו הדא היא דכתיב ורישעים בחשך ידקמן. כי לא
בכח גבר איש. אף על גב דחילא אשרתכח פדר
בימינה, אי לא תה בסטרא דשלא לא לא אתקחין
קמיה.

דבר אחר רגלי חסידו ישמר, בשעתא דבר נש רחמים